

Proposition om Europeiska Unionen

Antagen vid extra partistämman den 14 november 2020

Medborgerlig Samling är i grunden kritiskt till att EU har kommit att utöka sin makt och sin detaljreglering allt mer. MED har i EU-valrörelsen 2019 gått till val på ett begränsat EU, som ägnar sig åt i huvudsak tre frågor: Frihandel, miljöpolitik med anledning av frihandeln samt inre och yttre säkerhet. MED har särskilt pekat ut social- och socialförsäkringspolitik och omfördelningen genom EU:s regionalpolitik som områden där EU bör backa. Vidare har behovet av EU-parlamentet som institution ifrågasatts.

När nu EU:s regeringschefer har antagit en ny långtidsbudget och en återhämtningsplan som officiellt grundar sig på coronakrisen har unionen tagit ytterligare ett stort steg i fel riktning. Den omfattande bidragsgivningen och utlåningen av medel till vissa länder, innebärande att EU skuldsätter sig med medlemsstaterna som borgensmän, är ett steg som avviker från EU-fördragen i federal riktning.

Planen kan, i skrivande stund (oktober 2020), fortfarande förkastas av nationella parlament. I Sverige finns det dessvärre ingenting som tyder på att riksdagen kommer att förkasta planen.

En historisk och samhällsvetenskaplig lärdom som är allmänt erkänd lyder att det tycks vara inbyggt i varje organisation och varje byråkrati att tillskansa sig mer makt. Befattningshavare inom organisationen ser av naturliga skäl denna som viktig, men i grunden handlar det förmodligen om djupgående psykologiska mekanismer om att den egna gruppen måste skaffa sig inflytande och hög ställning. I federationer och konfederationer löser man detta genom en beständig författning och genom maktindelning, varvid olika maktcentra bevakar varandra. Det är tydligt att EU-organisationen saknar både det ena och det andra i tillräcklig grad. Vidare finns det en spänning mellan stora stater, som på goda grunder kan betrakta EU som ett verktyg för att tillgodose egna intressen, och små stater vilka saknar den möjligheten.

Medborgerlig Samling menar att det nu är dags att sätta ned foten. Hit men inte längre. Återhämtningsplanen är en *deal breaker*. Om planen antas i sitt nuvarande skick, bör Sverige genast initiera en omförhandlingsprocess vad gäller förhållandet till EU, varvid omfattande undantag bör krävas. Sverige skulle därmed komma att lämna delar av dagens EU-samarbete. Om EU inte accepterar detta, bör frågan om Sveriges fortsatta medlemskap tas upp till folkomröstning, varvid MED tar ställning för ett utträde med efterföljande förhandling om handelsavtal.

Följderna av en sådan åtgärd är av naturliga skäl ytterst svåra att förutsäga. Det är politik och internationella relationer som saken gäller, inte fysikens lagar. Det är dock

rimligt att anta att Sverige, Storbritannien och EES-staterna snabbt skulle hamna i en gemensam frihandelszon. Möjligheterna är också stora att dessa stater samordnar sig i förhandlingar med EU om handelsavtal.

Läget i Storbritannien efter utträdet ska följas noggrant. Likaså är det väsentligt att noga analysera de säkerhetspolitiska följderna. MED har sedan tidigare tagit ställning för ett svenskt NATO-medlemskap för att stärka de försvarspolitiska banden till de europeiska demokratierna och USA, samt för en omfattande och långsiktig förstärkning av den svenska försvarsförmågan.

Målet ska fortfarande vara att Sverige ska kunna förbli i en nära relation med EU – i första hand genom omförhandling av villkoren. Det är en naturlig process att Europasamarbetet kan ha olikheter i fördjupning och integration länder emellan. MED:s vision om EU är att unionen blir en frihandelszon, ett miljöpolitiskt samarbete och en utrikespolitisk röst som utgör själva grunden, varpå de länder som så önskar kan gå vidare. Så är det inte för närvarande och så ser det inte ut att bli framöver. Då är det hög tid att ändra på det.

Medborgerlig Samlings extra partistämma har således beslutat följande:

att MED fortsatt ska verka för att EU:s återhämtningsplan ska avvisas,

att för det fall att planen inte avvisas och skuldsättnings- och omfördelningsbestämmelserna blir kvar, ska MED verka för:

1. att Sverige senast den 1 januari 2023 ska ta upp frågan om omförhandling av Sveriges förhållande till EU, syftande till att etablera bestående och långtgående undantag inom framförallt områden som sociala frågor, omfördelningspolitik, borgensåtagande vid skuldsättning, direktbeskattning, valutaunion och penningpolitik,
2. att Sverige, för det fall att EU inte godkänner en förändring av Sveriges förhållande till EU enligt ovan, ska lämna in anmälan om att lämna EU och förhandla om ett utträdesavtal med bibehållen frihandel med EU/EES och Storbritannien,
3. att beslut huruvida anmälan om att lämna EU enligt punkt 2 ska lämnas in ska fattas av folket i en folkomröstning,
4. att om Sverige inte senast den 1 januari 2023 tar upp frågan av omförhandling enligt att-sats 2, punkt 1, och om Sverige inte senast under det första halvåret 2023 inleder en sådan omförhandling, ska Medborgerlig Samling driva att en folkomröstning om utträde ur EU hålls inom ett år.